

zákona o finančných transakciách a finančných trhoch, ktoré sú prísnejšie ako ustanovenia v smernici 89/592/EHS.

Posúdenie tretej otázky

Ak existujú ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré sú prísnejšie ako ustanovenia smernice 89/592/EHS o obchodovaní s využitím dôverných informácií, ktoré sú nezlučiteľné s čl. 6 tejto smernice z dôvodu, že nie sú všeobecne uplatniteľné, vnútroštátny súd žiada v zásade to, či sa tieto prísnejšie ustanovenia majú považovať za také, ktoré netvoria súčasť vnútroštátnej právnej úpravy, alebo či sa musia uplatňovať na všetkých účastníkov finančných trhov, vrátane tých, ktorí sú podľa vnútroštátnych právnych predpisov inak od nich oslobodení.

V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že ak sú ustanovenia právnych predpisov členského štátu, ktoré sú prísnejšie ako ustanovenia smernice 89/592/EHS, nezlučiteľné s čl. 6 tejto smernice, sú v rozpore s právom Spoločenstva a preto sa nemôže uplatniť na žiadneho účastníka finančných trhov.

1.2 Obchodovanie s využitím dôverných informácií – prezradenie dôverných informácií tretím osobám

Čl. 3 písm. a) smernice 89/592/EHS o obchodovaní s využitím dôverných informácií²

- I. Článok 3 písm. a) smernice Rady 89/592/EHS z 13. novembra 1989 o koordinácii právnych predpisov týkajúcich sa obchodovania s využitím dôverných informácií odporuje tomu, aby osoba, ktorá získala dôverné informácie vo svojom postavení zástupcu zamestnancov v správnej rade spoločnosti alebo vo svojom postavení člena výboru pre fúziu skupiny podnikov, prezradila tieto informácie predsedovi odborovej organizácie, ktorá združuje týchto zamestnancov a ktorá vymenovala túto osobu za člena výboru pre fúziu, s výnimkou:**
 - existencie úzkeho spojenia medzi prezradením a výkonom jej práce, profesie alebo jej funkcií a
 - nevyhnutnej potreby tohto prezradenia na výkon tejto práce, profesie alebo funkcií.

² Smernica je právne prekonaná jej nástupcami – nahradila ju najprv smernica 2003/6/ES o zneužívaní trhu a tú neskôr nahradilo nariadenie č. 596/2014 o zneužívaní trhu; následky zavedenia (implementácie) uvedeného článku naďalej ostávajú vo vnútroštátnych právnych poriadkoch členských štátov EÚ.

V rámci svojho skúmania musí vnútroštátny súd vo svetle uplatniteľných vnútroštátnych predpisov vziať do úvahy najmä:

- skutočnosť, že táto výnimka zo zákazu prezradenia dôverných informácií musí podliehať doslovnému výkladu,
- okolnosť, že každé ďalšie prezradenie je spôsobilé zvýšiť nebezpečenstvo použitia týchto informácií v rozpore s cieľom smernice 89/592/EHS o obchodovaní s využitím dôverných informácií a
- citlivosť dôvernej informácie.

II. Článok 3 písm. a) smernice 89/592/EHS o obchodovaní s využitím dôverných informácií odporuje prezradeniu dôverných informácií predsedom odborovej organizácie spolupracovníkom, ktorí sú uvedení v tretej a štvrtej otázke, s výnimkou podmienok uvedených v odpovedi na prvú a druhú otázku.

V rámci svojho prieskumu musí vnútroštátny súd vo svetle uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisov zohľadniť najmä kritériá rovnako uvedené v tejto odpovedi.

(rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 22. novembra 2005 vo veci C-384/02, trestné konanie proti Knudovi Grøngaardovi a Allanovi Bangovi)

Z rozhodnutia

Návrh na začatie konania

Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu čl. 3 písm. a) smernice 89/592/EHS o obchodovaní s využitím dôverných informácií.

Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania vedeného v trestnej veci proti obvineným pánovi Grøngaardovi a pánovi Bangovi za porušenie dánskeho zákona o obchodovaní s cennými papiermi (*værdipapirhandelsloven*), ktorým bola zavedená smernica 89/592/EHS o obchodovaní s využitím dôverných informácií do dánskeho právneho poriadku.

Skutkový stav a prejudiciálne otázky

Pán Bang je predsedom Finansforbundet, odborovej organizácie zamestnancov finančného sektora. Finansforbundet má približne 50 000 členov.

Pán Grøngaard bol členom správnej rady spoločnosti RealDanmark, vymenovaným zamestnancami, ktorá je dôležitou finančnou inštitúciou kótovanou na burze, s viac než 7 000 zamestnancami. Súčasne bol vymenovaný uvedenými odborníkmi Finansforbundet za člena výboru pre fúziu skupiny RealDanmark (ďalej len „výbor pre fúziu“). Tento výbor bol zriadený v zmysle dohovoru, ktorý medzi

2 REGULOVANÝ TRH

2.1 Pojem „regulovaný trh“ – trh, ktorého právna povaha nie je spresnená, ale ktorý je po zlúčení prevádzkovaný právnickou osobou, ktorá prevádzkuje aj regulovaný trh – neuvedenie na zozname regulovaných trhov

čl. 4 ods. 1 bod 14 smernice 2004/39/ES o trhoch s finančnými nástrojmi (dnes čl. 4 ods. 1 bod 21 smernice 2014/65/EÚ o trhoch s finančnými nástrojmi)

Čl. 1 smernice 2003/6/ES o zneužívaní trhu²⁰

- I. Článok 4 ods. 1 bod 14 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/39/ES z 21. apríla 2004 o trhoch s finančnými nástrojmi, o zmene a doplnení smerníc Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení smernice Rady 93/22/EHS, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/44/ES z 5. septembra 2007, sa má vykladať v tom zmysle, že na trh s finančnými nástrojmi, ktorý nespĺňa podmienky hlavy III tejto smernice, sa nevzťahuje pojem „regulovaný trh“, ako je definovaný v uvedenom ustanovení, bez ohľadu na skutočnosť, že sa jeho organizátor zlúčil s organizátorom takého regulovaného trhu.
- II. Článok 47 smernice 2004/39/ES, zmenenej a doplnenej smernicou 2007/44/ES, sa má vykladať v tom zmysle, že uvedenie trhu na zozname regulovaných trhov upravenom v tomto článku nie je nevyhnutnou podmienkou kvalifikácie tohto trhu ako regulovaného trhu v zmysle tejto smernice.

(rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 22. marca 2012 vo veci C-248/11, trestné konanie proti Rareşovi Doralinovi Nilăşovi a iným)

Z rozhodnutia

Návrh na začatie konania

Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu čl. 4 ods. 1 bodu 14 a čl. 47 smernice 2004/39/ES o trhoch s finančnými nástrojmi (dnes čl. 4 ods. 1

²⁰ Smernica je právne prekonaná – nahradilo ju nariadenie č. 596/2014 o zneužívaní trhu; následky zavedenia (implementácie) uvedeného článku naďalej ostávajú vo vnútroštátnych právnych poriadkoch členských štátov EÚ.

bod 21 a čl. 56 smernice 2014/65/EÚ o trhoch s finančnými nástrojmi – *pozn. zost.*).

Tento návrh bol podaný v rámci trestného stíhania začatého proti R. D. Ni-lașovi, G. A. Gânscăovi, S.-D. Dascălovi, I. H. Baboșovi a A.-M. Opreanovej (ďalej spolu len „obžalovaní vo veci samej“), obžalovaným zo spáchania trestného činu manipulácie s kurzami akcií akciovej spoločnosti na trhu s finančnými nástrojmi *Rasdaq* (ďalej len „trh *Rasdaq*“).

Skutkový stav a prejudiciálne otázky

Dňa 30. decembra 2010 prokuratúra pri Najvyššom kasačnom a odvolacom súde, jej riaditeľstvo pre vyšetrovanie organizovaného zločinu a terorizmu (*Ministerul public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism*) – ďalej len „prokuratúra pri Najvyššom kasačnom a odvolacom súde“, podala vnútroštátnemu súdu obžalobu na obžalovaných vo veci samej. Obžalovala ich z trestného činu manipulácie s akciami ACIS, ktoré emitovala spoločnosť SC AICI Bistrita SA, na trhu *Rasdaq* vo februári 2008 (pokiaľ ide o S.-D. Dascăla) a v období od novembra 2007 do februára 2008 (pokiaľ ide o ostatných obžalovaných vo veci samej).

Obhajcovia obžalovaných vo veci samej navrhli vnútroštátnemu súdu, aby najskôr určil, či trh *Rasdaq* predstavuje regulovaný trh v zmysle ustanovení rumunského zákona č. 297/2004 o kapitálovom trhu (*lege privind piața de capital*) z 28. júna 2004, ktorý, okrem iného, prebral smernicu 2003/6/ES o zneužívaní trhu a smernicu 2004/39/ES o trhoch s finančnými nástrojmi.

Vnútroštátny súd v tomto ohľade spresnil, že trh *Rasdaq* začal svoju činnosť v roku 1996 pod pôvodným názvom *Bursa Electronică Rasdaq*, a to ako platforma na obchodovanie s akciami štátnych spoločností transformovaných na spoločnosti s verejnou účasťou v rámci rozsiahleho privatizačného programu. Tento trh bol povolený rozhodnutím rumunskej Národnej komisie pre cenné papiere z 27. augusta 1996, a považoval sa teda za trh organizovaný a kontrolovaný touto komisiou, ktorý sa riadi vlastnými pravidlami fungovania.

Dňa 1. decembra 2005 sa *Bursa Electronică Rasdaq S. A.* zlúčila s *Bursa de Valori București S.A.*, pričom prvá z nich bola absorbovaná druhou. Právnická osoba, ktorá týmto zlúčením vznikla, bola nazvaná *Bursa de Valori București S.A.* a spravovala dva rozdielne trhy, a to regulovaný trh *Bursa de Valori București* a trh *Rasdaq*.

Národná komisia pre cenné papiere potom udelila povolenie prvému z týchto trhov. Pred vnútroštátnym súdom Národná komisia pre cenné papiere uviedla,

že vzhľadom na svoje štatutárne právomoci kontroluje a upravuje aj fungovanie trhu *Rasdaq*, aj keď tento trh nebol zaradený do žiadnej z kategórií platforiem na obchodovanie stanovených európskymi právnymi normami.

Vnútroštátny súd uvádza, že prokuratúra pri Najvyššom kasačnom a odvolacom súde zastáva ten názor, že trh *Rasdaq* je regulovaným trhom, lebo sa zlúčil s *Bursa de Valori București*, čím vznikol jediný trh, ktorý funguje v súlade s pravidlami Národnej komisie pre cenné papiere a trhom *Bursa de Valori București*.

Obžalovaní vo veci samej naproti tomu tvrdia, že trh *Rasdaq* nie je regulovaným trhom v zmysle smernice 2004/39/ES o trhoch s finančnými nástrojmi. Keďže pojem „regulovaný trh“ je autonómnym pojmom EÚ, nemôže byť každý povolený trh automaticky považovaný za regulovaný trh. Tento pojem okrem toho nemožno vykladať podľa významu, ktorý sa zvyčajne pripisuje pojmu „regulovaný“.

Za týchto podmienok sa rumunský Odvolací súd v Kluži (*Curtea de Apel Cluj*) rozhodol prerušiť konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:²¹

1. Majú sa čl. 4 ods. 1 bod 14 a čl. 9 až 14 smernice 2004/39/ES o trhoch s finančnými nástrojmi vykladať v tom zmysle, že sa uplatňujú jednak na hlavný trh obchodovania povolený Národnou komisiou pre cenné papiere, jednak na druhotný trh obchodovania, ktorý sa zlúčil s prvým absorpciou v roku 2005, ale ktorý sa naďalej považoval za oddelený od regulovaného trhu bez toho, aby bola jeho právna povaha spresnená právnymi ustanoveniami?
2. Majú sa ustanovenia čl. 4 ods. 1 bodu 14 smernice 2004/39/ES o trhoch s finančnými nástrojmi vykladať v tom zmysle, že na systémy obchodovania, ktoré nespĺňajú podmienky hlavy III smernice 2004/39/ES o trhoch s finančnými nástrojmi, sa nevzťahuje pojem regulovaný trh?
3. Majú sa ustanovenia čl. 47 smernice 2004/39/ES o trhoch s finančnými nástrojmi vykladať v tom zmysle, že trh, ktorý nebol prihlásený zodpovedným vnútroštátnym orgánom a ktorý sa nenachádza na zozname regulovaných trhov, nepodlieha právnemu režimu uplatniteľnému na regulované trhy, najmä pokiaľ ide o pravidlá prestávajúce zneužitie trhu v rámci smernice 2003/6/ES o zneužívaní trhu?

Úvodné pripomienky

Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že vnútroštátny súd sa svojimi otázkami pýta, či manipulácia s kurzom akcií akciovej spoločnosti,

²¹ Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Odvolací súd v Kluži (*Curtea de Apel Cluj*) (Rumunsko) 23. mája 2011 v trestnej veci Rareș Doralin Nilaş, Gicu Agenor Gânscă, Ana-Maria Oprean (fostă Șchiopu), Sergiu-Dan Dascăl, Ionuț Horea Baboș (vec C-248/11).

ktorá sa kladie za vinu obžalovaným vo veci samej, patrí do pôsobnosti smernice 2003/6/ES o zneužívaní trhu.

Treba uviesť, že táto smernica sa podľa svojho čl. 9 ods. 1 vzťahuje na každý finančný nástroj, ktorý bol prijatý na obchodovanie na regulovanom trhu aspoň v jednom členskom štáte alebo pre ktorý sa podala žiadosť o prijatie na obchodovanie na takomto regulovanom trhu bez ohľadu na to, či sa transakcia na tomto trhu skutočne udeje alebo nie.

V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza iba to, že transakcie vytykvané obžalovaným vo veci samej boli vykonané na trhu *Rasdaq*. Vnútroštátny súd nespresňuje, či dotknuté akcie boli prijaté na obchodovanie aj na inom trhu s finančnými nástrojmi, ktorý je kvalifikovaný ako regulovaný trh, alebo či v čase skutkových okolností bola podaná žiadosť o také prijatie. Ak by to tak bolo, čo prináleží posúdiť vnútroštátnemu súdu, uvedené manipulácie by na základe čl. 9 smernice 2003/6/ES o zneužívaní trhu v každom prípade patrili do pôsobnosti tejto smernice a na účely sporu vo veci samej by nebolo potrebné zisťovať, či trh *Rasdaq* je alebo, nie je regulovaným trhom v zmysle smernice 2004/39/ES o trhoch s finančnými nástrojmi.

Posúdenie prvej a druhej otázky

Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že vnútroštátny súd žiada o vysvetlenie pojmu „regulovaný trh“ v zmysle čl. 4 ods. 1 bodu 14 smernice 2004/39/ES o trhoch s finančnými nástrojmi. Hlava II tejto smernice uvedená v druhej položenej otázke sa pritom týka podmienok povolenia a činnosti, ktoré platia pre investičné podniky, zatiaľ čo ustanovenia upravujúce regulované trhy obsahuje hlava III uvedenej smernice. Okrem toho čl. 9 až 14 tej istej smernice, na ktoré sa odkazuje v prvej otázke, sú súčasťou uvedenej hlavy II. Treba konštatovať, podobne ako to urobili viaceré dotknuté osoby, ktoré predložili písomné pripomienky, že hlava II a jej naposledy uvedené články nie sú pre rozhodnutie sporu vo veci samej relevantné.

Napokon, aj keď prvá otázka odkazuje na zlúčenie dvoch rumunských trhov s finančnými nástrojmi, z odôvodnenia rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že v roku 2005 sa zlúčili organizátori trhu *Bursa de Valori București* a trhu *Rasdaq*, a nie trhy samé.

Treba preto konštatovať, že svojou prvou a druhou otázkou, ktoré je vhodné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má čl. 4 ods. 1 bod 14 smernice 2004/38 vykladať v tom zmysle, že na trh s finančnými nástrojmi, ktorý nespĺňa podmienky hlavy III tejto smernice, sa napriek tomu vzťahuje

bez nepriaznivých dôsledkov pre dotknutú osobu, ktorá už bola stíhaná alebo sankcionovaná v inom trestnom konaní alebo správnom konaní trestnej povahy.

3.2 Obchodovanie s využitím dôverných informácií – sankcie – vnútroštátna právna úprava, ktorá ustanovuje správnu sankciu a trestnú sankciu za ten istý skutok – právna sila rozhodnutej veci konečného trestného rozsudku vo vzťahu k správne konaniu – konečný trestný rozsudok oslobodzujúci od trestného stíhania za obchodovanie s využitím dôverných informácií – účinnosť sankcií – zásada *ne bis in idem* a jej obmedzenia – trestná povaha správnej sankcie – existencia rovnakého porušenia

čl. 14 ods. 1 smernice 2003/6/ES o zneužívaní trhu [(smernica je právne prekonaná – nahradilo ju nariadenie č. 596/2014 o zneužívaní trhu; následky zavedenia (implementácie) uvedeného článku naďalej ostávajú vo vnútroštátnych právnych poriadkoch členských štátov EÚ – pozn. zost.]

čl. 50 Charty základných práv Európskej únie

Článok 14 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/6/ES z 28. januára 2003 o obchodovaní s využitím dôverných informácií a o manipulácii s trhom (zneužívanie trhu) sa s prihliadnutím na čl. 50 Charty základných práv EÚ má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej konanie o peňažnej správnej sankcii trestnej povahy nemôže pokračovať po právoplatnom oslobodzujúcom trestnom rozsudku, ktorým sa konštatovalo, že skutky, ktoré mohli predstavovať porušenie právnej úpravy o obchodovaní s využitím dôverných informácií, na základe ktorých bolo tiež začaté toto konanie, sa nepreukázali.

[rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 20. marca 2018 v spojených veciach C-596/16 a C-597/16, Enzo Di Puma proti talianskej Národnej komisii pre dohľad nad finančným trhom (C-596/16), a talianska Národná komisia pre dohľad nad finančným trhom proti Antoniovu Zeccovi (C-597/16)]

Z rozhodnutia

Návrhy na začatie konania

Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu smernice 2014/57/EÚ o zneužívaní trhu a čl. 50 Charty základných práv EÚ.

Tieto návrhy boli podané v rámci dvoch sporov. V prvom prípade ide o spor medzi Enzom Di Pumom a talianskou Národnou komisiou pre dohľad nad finančným trhom (*Commissione Nazionale per le Società e la Borsa*). V druhom prípade ide o spor medzi touto komisiou a Antoniom Zeccom. V oboch prípadoch ide o vo veci zákonnosti peňažných správnych sankcií uložených z dôvodu obchodovania s využitím dôverných informácií.

Skutkový stav a prejudiciálne otázky

Rozhodnutím zo 7. novembra 2012 talianska Národná komisia pre dohľad nad finančným trhom uložila Enzovi Di Pumovi a Antoniovovi Zeccovi peňažné správne sankcie podľa čl. 187a ods. 1 a 4 talianskeho legislatívneho dekrétu č. 58.

Podľa tohto rozhodnutia páni Di Puma a Zecca v priebehu roka 2008 uskutočnili viaceré obchodov s využitím dôverných informácií. Konkrétne 14. a 17. októbra 2008 nadobudli 2375 akcií spoločnosti Permasteelisa SpA s využitím dôverných informácií týkajúcich sa plánu prevzatia kontroly nad touto spoločnosťou, ktoré sa pán Zecca dozvedel z dôvodu výkonu svojho zamestnania a funkcií v rámci spoločnosti Deloitte Financial Advisory Services SpA a ktorých dôverná povaha musela byť pánovi Di Pumovi známa.

Páni Di Puma a Zecca podali proti uvedenému rozhodnutiu odvolanie na taliansky Odvolací súd Miláno (*Corte d'appello di Milano*). Rozsudkami zo 4. apríla a 23. augusta 2013 tento súd zamietol odvolanie podané pánom Di Pumom a vyhovel odvolaniu, ktoré podal pán Zecca.

Pán Di Puma a Národná komisia pre dohľad nad finančným trhom podali kasačné opravné prostriedky proti prvému, ako aj druhému z týchto rozsudkov na taliansky Najvyšší kasačný súd (*Corte suprema di cassazione*). Pán Di Puma uviedol, že voči nemu bolo vedené trestné konanie na Súde prvého stupňa Miláno (*Tribunale di Milano*) za rovnaké skutky ako tie, ktoré mu vytýkala Národná komisia pre dohľad nad finančným trhom, a že tento súd ho právoplatným rozsudkom vydaným po rozsudkoch Odvolacieho súdu Miláno (*Corte d'appello di Milano*) oslobodil spod obžaloby z dôvodu, že sa nestal skutok, ktorý je trestným činom. Pokiaľ ide o pána Zeccu, odporcu v konaní súvisiacom s konaním o kasačnom opravnom prostriedku Národnej komisie pre dohľad nad finančným trhom, ten sa tiež odvolal na tento oslobodzujúci rozsudok.

Vnútroštátny súd po tom, čo uviedol, že uvedený oslobodzujúci rozsudok sa skutočne týkal tých istých skutkov, ako sú tie, pre ktoré Národná komisia pre dohľad nad finančným trhom uložila rozhodnutím zo 7. novembra 2012 peňažné správne sankcie dotknuté vo veci samej, zdôrazňuje, že podľa čl. 654 talianskeho trestného poriadku (*Codice di procedura penale*) zistenia uvedené v tom istom

oslobodzujúcom rozsudku, pokiaľ ide o neexistenciu protiprávneho konania, majú vo vzťahu k správny konaniam právnu silu rozhodnutej veci. Domnieva sa však, že spory, o ktorých rozhoduje, nemôžu byť vyriešené výlučne na základe vnútroštátnej právnej úpravy vzhľadom na prednosť čl. 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 50 Charty základných práv EÚ pred touto právnou úpravou.

Pokiaľ ide o čl. 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vnútroštátny súd sa domnieva, že skutočnosť, že za to isté obchodovanie s využitím dôverných informácií možno podľa čl. 184 a 187a talianskeho legislatívneho dekrétu č. 58 uložiť jednak trestné sankcie a zároveň peňažné správne sankcie, by mohla viesť k porušeniu zásady *ne bis in idem* zaručenej v tomto čl. 4 tak, ako to interpretoval ESLP, najmä vo svojom rozsudku vo veci *Grande Stevens a iní proti Taliansku* (sťažnosti č. 18640/10, 18647/10, 18663/10, 18668/10 a 18698/10). Také peňažné správne sankcie majú totiž vzhľadom na ich právnu kvalifikáciu vo vnútroštátnom práve, na ich povahu a ich závažnosť, trestný charakter. Okrem toho kumulácia trestných a správnych stíhaní a sankcií dotknutá vo veci samej sa týka rovnakého protiprávneho konania, chápaného ako predstavujúceho rovnaké skutky.

Pokiaľ ide o čl. 50 Charty základných práv EÚ, vnútroštátny súd sa pýta, či zakazuje aj takú kumuláciu stíhaní a sankcií. Podľa čl. 14 ods. 1 smernice 2003/6/ES o zneužívaní trhu sú totiž členské štáty povinné trestať obchodovanie s využitím dôverných informácií účinnými, primeranými a odstrašujúcimi správny sankciami. Podľa tohto ustanovenia tak príslušné vnútroštátne orgány musia posúdiť účinnú, primeranú a odstrašujúcu povahu správnej sankcie, ktorá sa kumuluje s trestnou sankciou.

Vo svojom rozsudku vo veci C-617/10, *švédska prokuratúra proti Hansovi Åkerbergovi Franssonovi*, body 34 a 36, pritom Súdny dvor na jednej strane rozhodol, že čl. 50 Charty základných práv EÚ bráni tomu, aby po uložení právoplatnej daňovej sankcie trestnej povahy v zmysle tohto článku bolo vedené trestné stíhanie za rovnaké skutky proti tej istej osobe, ale na druhej strane, že je úlohou vnútroštátneho súdu určiť, či sú zostávajúce sankcie účinné, primerané a odstrašujúce. Vzhľadom na túto judikatúru sa vnútroštátny súd pýta, či sa čl. 50 Charty má vykladať v tom zmysle, že umožňuje pokračovanie konania o peňažnej správnej sankcii v nadväznosti na právoplatný trestný rozsudok s právnou silou rozhodnutej veci, ktorý konštatoval neexistenciu protiprávneho konania, ak sa toto konanie môže zdať ako nevyhnutné na splnenie povinnosti ustanoviť účinné, primerané a odstrašujúce sankcie.

Podľa tohto súdu hoci účinnosť, prednosť a jednota práva Únie môžu odôvodniť kumuláciu konaní a sankcií, takéto odôvodnenie zanikne, ak príslušný trestný súd právoplatne konštatoval, že skutky, od ktorých závisí existencia dvoch dotknutých trestných a správnych protiprávných konaní, nie sú preukázané. Okrem toho pokračovanie konania o peňaznej správnej sankcii, za tohto posledného uvedeného predpokladu, v sebe obsahuje riziko konfliktu rozsudkov a môže tak spochybníť právnu silu rozhodnutej veci, ktorú má právoplatný trestný rozsudok. Spôsob vykonania zásady právnej sily rozhodnutej veci by však mal dodržiavať zásadu efektívnosti.

Za týchto podmienok taliansky Najvyšší kasačný súd (*Corte suprema di cassazione*) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:²⁶

1. Má sa čl. 50 Charty základných práv EÚ vykladať v tom zmysle, že ak sa s konečnou platnosťou rozhodlo, že nedošlo ku konaniu, ktoré je trestným činom, bez potreby ďalšieho posúdenia vnútroštátnym súdom, je vylúčené, aby sa v súvislosti s tými istými skutkami začalo ďalšie konanie alebo aby sa v takom konaní pokračovalo, a to s cieľom uloženia sankcií, ktoré možno vzhľadom na ich povahu a prísnosť označiť za trestné?
2. Je vnútroštátny súd pri posudzovaní účinnosti, primeranosti a odstrašujúceho účinku sankcií na účely preskúmania porušenia zásady *ne bis in idem* uvedenej v čl. 50 Charty základných práv EÚ povinný vziať do úvahy obmedzenia trestu stanovené smernicou 2014/57/EÚ o zneužívaní trhu?

Rozhodnutím predsedu Súdného dvora z 23. decembra 2016 boli veci C-596/16 a C-597/16 spojené na spoločné konanie na účely písomnej a ústnej časti konania, ako aj rozsudku.

Posúdenie prvej otázky

Na úvod treba uviesť, že hoci prvá otázka sa týka výkladu čl. 50 Charty základných práv EÚ, vnútroštátny súd sa pýta najmä na zlučiteľnosť čl. 654 talianskeho trestného poriadku s čl. 14 ods. 1 smernice 2003/6/ES o zneužívaní trhu a základného práva zaručeného v tomto čl. 50. Podľa tohto súdu výklad, podľa

²⁶ Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Najvyšší kasačný súd (*Corte suprema di cassazione*) (Taliansko) 23. novembra 2016 – Enzo Di Puma proti talianskej Národnej komisii pre dohľad nad finančným trhom (*Commissione Nazionale per le Società e la Borsa*) (vec C-596/16); Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Najvyšší kasačný súd (*Corte suprema di cassazione*) (Taliansko) 23. novembra 2016 – talianska Národná komisia pre dohľad nad finančným trhom (*Commissione Nazionale per le Società e la Borsa*) proti Antoniovi Zeccovi (vec C-597/16).